

„O, ta ga ne dobi!“ ...

Magdalena je zaupala mladeniču. Njegova odkritosrčnost, s katero je izražal svoj gnus do one, ki jo je izbrala Maruša, odgnala je vse dvome. Mladeničeva odločnost je premagala vse težke slutnje... Z veselim obrazom

je opazovala mladeniča, ki je sedel poleg njene hčerke, in si je mislila:

„Ah, kako so čudna pota božja! Kar meni ni bilo usojeno, usojeno je moji hčeri... Ah, kako me je bil prevaral! Vzel je bil drugo, meneč, da bode srečen, toda, uh, groze!...“

Poroka sv Katarine.